

60.

TIL ALLE DISTRIKTSSTYRER

- 1) Direktiv om 1.mai
- 2) Direktiv om 8.mars
- 3) Direktiv om vervearbeid og løssalg av KK
- 4) Direktiv om kommisjonær for KK
- 5) Melding om landsmøteavgift
- 6) Melding om 3.verden-komiteen og om Kampuchea-arbeidet.

Vedlegg til Oslo, Bergen og Trondheim:

- Direktiv om aksjonsuke for Klassekampen.

Oslo 21.01.1980

Sentralkomiteens Arbeidsutvalg

1. DIREKTIV OM 1. MAI 1980.

Som bakgrunn for direktivet viser vi til januar-nummeret av TF. Den taktiske situasjonen foran 1. mai tilsier stor grad av taktisk frihet og frihet i utforming av paroler. Direktivet inneholder et standpunkt til det politiske minimumsgrunnlaget vi går inn for forskjellige former for enhet på. Gjennomføringa av en sãnn taktikk krever ogsã at DSene legger stor vekt pã å gi taktisk hjelp til partiet lokalt. Vi vil ellers markere oss mot en tendens vi sã 1. mai ifjor til å gi opp 1.mai-demonstrasjonen pã noen større steder og steder der vi har lange tradisjoner 1. mai. Pã denne bakgrunnen gis følgende direktiver.

1) DSene pãlegges å jobbe for demonstrasjoner flest mulig steder i distriktet, og i alle byer. De retningslinjene som er gitt for om at vi ikke går inn for demonstrasjoner som bare samler 10-20 deltakere, gjelder fortsatt. Forevrig gjelder at når DS har grunn til å tro at SKau vil være uenig i at det ikke tas initiativ til demonstrasjon, sã skal dette tas opp med SKau i god tid.

2) DSene må legge stor vekt pã politisk ledelse av og taktisk hjelp til partiet lokalt, særlig pã steder som arbeider for breiere arrangementer enn det FFF tradisjonelt står for.

3) Som politisk minimumsgrunnlag for alle typer demonstrasjoner vi deltar i, gjelder at vi krever at de går mot NAF/LD-ledelsens og regjeringas lønnspolitikk og mot Sovjets invasjon i Afghanistan. (Untatt fra dette er bare demonstrasjoner som kommer i stand pã grunnlag av ei enkeltsak av stor lokal betydning, som folkeaksjonens demonstrasjon i Alta -79.)

4) Partiet skal slåss for

- at det ogsã kommer med paroler mot Vietnams okkupasjon av Kampuchea og Sovjets krigføring i Eritrea,
- en taler som representerer det politiske grunnlaget for demonstrasjonen og er politisk akseptabel for oss, og
- frihet for organisasjoner til å slutte seg til, parolefrihet og seksjoner.

Der vi ikke oppnår fullt gjennomslag for dette, må likevel ei helhetsvurdering av det politiske opplegget for arrangementet være avgjørende for om vi skal støtte det eller ikke.

2) DIREKTIV OM 8.MARS

Innleiing:

80-åra åpner med omfattende angrep på kvinnearbeidsplassene, på helse- og sosialvesenet og på daghjem. Over hele landet legger kommunebudsjettene opp til en sosial nedbygging som i særlig stor grad vil ramme kvinnene. På det hjemlige planet er dette det absolutte hovedspørsmålet 8.mars. Til og med endel av de sparsomme framgangene kvinnene har oppnådd står i fare ved disse nedskjæringene. Det er derfor snakk om en utprega forsvarskamp og 8.marstoga bør bære preg av det. De mer langsiktige parolene har sjølsagt sin plass på den internasjonale kvinnetidagen. Men når det ikke lenger er snakk om en svak sosial utbygging, men tvert om er snakk om tildels kraftig nedbygging, så må kampen for å forhindre det komme i første rekke. Data-revolusjonen i 80-åra truer ikke minst lavtlønna kvinner i industri, handel og kontor. Kravet om 6-timersdagen med full lønn er derfor blitt enda mer aktuell for kvinnebevegelsen.

8.mars har alltid vært en internasjonal kvinnetidag. Å se bort fra kampen mot imperialismen på 8.mars vil derfor være en politisk svik mot kvinnetidagens idealer. Ikke minst i år gjelder dette etter at Sovjet har gått til åpen invasjon i Afghanistan og mens Vietnam prøver å likvidere det kampucheanske folket. Tradisjonelt pleier vi å bli utsatt for et press fra revisjonistisk hold for å svikte dem som slåss mot Sovjets aggresjon. Det brukes argumenter om at "dette har ikke noe med kvinnekampen å gjøre". Dette er bare en tynn unnskyldning for at de samme kreftene skal prøve å avverge kampen mot Sovjet. Sjøf har de ingen skrupler med å reise paroler som har svært så lite med kvinnene å gjøre, dersom det bare passer Sovjets utenrikspolitikk. Dersom kampen mot barbarisk okkupasjon og kampen mot Sovjets oppladning til en tredje verdenskrig ikke har noe med kvinnekampen å gjøre vil kvinnetidagen i de rike landa degenerere til en innadvendt og sjåvinistisk kamp. Som kommunister og internasjonister kan vi ikke bøye oss for slike strømninger.

Mange steder i landet finnes det positive erfaringer med samarbeid med andre kvinneorganisasjoner enn Kvinnefronten. Disse erfaringene må det bygges videre på. Samtidig veit vi at det finnes krefter i noen av de andre kvinneorganisasjonene som ser kampen mot Kvinnefronten som sin viktigste oppgave på 8.mars. De er ikke villige til noen form for enhet, samtidig

som de prøver å gi KF og AKP(m-l) skylda for dette. Det eneste grunnlaget de kan tenke seg for "enhet" er at KF gir opp sin sjølstendighet, gir opp sin politiske linje og underordner seg deres ledelse. Dette er ganske enkelt et opplegg for å likvidere Kvinnefronten og vi som kommunister må fraråde KF fra å innlate seg på noen form for slik falsk "enhet".

I taktikken er det viktig å ta utgangspunkt i vanlige kvinners krav på grunnplanet: daghjemspersonalets krav, sjukepleiernes krav, fagorganiserte kvinners krav, og bygge bevegelsen derfra. En må ikke la seg passivisere av forhandlinger med ulike organisasjoner, sjøl om slike forhandlinger kan være viktige nok.

Direktiv:

Vi gir ikke noe detaljert direktiv for alle de parolene kommunistene bør gå inn for 8.mars. Men det er et ufravikelig krav at demonstrasjonene tar opp de viktigste dagsaktuelle kampsakene for kvinnene, både i paroler og taler. Som kommunister skal vi kreve at togene protesterer mot Sovjets invasjon i Afghanistan og Vietnams okkupasjon av Kampuchea. Vi kan under ingen omstendighet trekke oss på Afghanistan-parolen. Vi vil ikke godta paroler eller talere som innebærer støtte til sosialimperialismen. Dersom det skal bæres paroler mot atomopprustninga i Europa, må de rette seg mot opprustning både i øst og i vest og ikke ensidig mot den i vest. Når det gjelder ordlyden på paroler, bør vi være villige til å forhandle om den så lenge det ikke betyr ei endring av denne hovedlinja.

3) DIREKTIV OM VERVEARBEID OG LØSSALG AV KLASSEKAMPEN

1. Distriktsstyret pålegges å sende ut meldinga om Klassekampen (vedlagt i denne sendinga) til alle avdelinger. Meldinga skal leses opp i avdelingene.

2. I Rogaland, Nordland... partidistrikt er antall abonn. på dagsavisa nå ... 18.2. 352 x)

Dette er en god del lavere enn abonnementstallet i partidistriktet 13.12.78 da vervekampanja starta for alvor. Resultatet er svakt i forhold til resultatet i de fleste fylker. Det nåværende abonnementstallet er et absolutt minimumstall for å holde dagsavisa. For å unngå ny krise i KKs økonomi må

x) Tidl. henv. til KK-~~del~~ om å ft oppdelt denne undersøkelsen - vil bli publisert

Av dine distr. gjelder dette for Rogaland

abonnementstallet i partidistriktet ikke komme lavere. DS pålegges å drøfte metoder og ta de nødvendige tiltak politisk og organisatorisk slik at abonnementstallet ikke kommer under dette nivået.

75/...130... 3. I partidistriktet må det i gjennomsnitt selges minst KK i løssalg pr. uke. DS pålegges å drøfte metoder for løssalget og ta de nødvendige tiltak politisk og organisatorisk for å få til et slikt løssalg i partidistriktet. Til orientering så var det gjennomsnittlige løssalget pr. uke i deres partidistrikt i perioden aug.- nov. 1979 .66/.166 I nov. var det gjennomsnittlige løssalget pr. uke .53/.152

Vi understreker at tallene både for abonnement og løssalg er absolutte minimumstall som KKS budsjett for 1980 står og faller med.

4. DS må bryte ned målsettingene for løssalget til de enkelte avdelingene og lage målsettinger for abonnementsverving/fornyning til de enkelte avdelingene.

Til hjelp i arbeidet vil det ca 1 mnd etter storstoppene 20/1, 20/4, 20/7 og 20/10 bli sendt ut oversikter over abonnenter og hvem som er stoppa.

4) DIREKTIV OM KOMMISJONER FOR KLASSEKAMPEN

For bedre å lede arbeidet med Klassekampen må KK-distribusjonen stå i direkte kontakt med kommisjonærene. KK-kommisjonærene, særlig på de største plassene, er viktige deler av KKS salgsapparat. Distribusjonen må derfor kunne ta direkte kontakt med dem uten omveier. Dette er nødvendig for å kunne ta initiativ pr. telefon og brev. Og det er nødvendig for å kunne oppsøke kommisjonærer, utveksle erfaringer og løse lokale problemer. Vi ønsker å få slik direkte kontakt med hovedkommisjonæren i

.....
Vi vil ha navn og adresse på vedkommende, samt om mulig hvordan vedkommende kan treffes pr. telefon. Melding om dette sendes snarest til

KK-distribusjonen
Boks 83
Bryn
Oslo 6

5) MELDING OM LANDSMØTEAVGIFT

Som meldt i direktiv til alle lag skal landsmøtet finansieres gjennom en landsmøteavgift som pålegges alle medlemmer og drives inn sammen med kontingent for 1.termin -80.

Dersom store utgifter gjør det nødvendig, gis DS anledning til å drive inn en egen avgift for å dekke omkostningene ved den lokale delegatkonferansen. Dette skal i såfall gjøres samtidig med inndringa av den sentrale avgifta og ved at det gjøres et tillegg i den, som trekkes fra av DS ved oppgjør til sentralt.

Dersom DS ønsker dette, må dette tillegget føres inn i direktivet om landsmøteavgift (se dette).

6) MELDING OM 3. VERDEN-KOMITEEN OG OM KAMPUCHEAARBEIDET.

1. I Oslo, Bergen, Trondheim og i Tromsø er det i ferd med å bli danna solidaritetskomiteer for Kampuchea. Vi ser på dette som svært positivt. Sovjets invasjon i Afghanistan har etter vår mening ikke ført til at det nå er uaktuelt å arbeide videre med breie, tverrpolitiske komiteer for Kampuchea. Tvert om, Sovjets siste invasjon viser at solidaritetsarbeidet i stadig større grad må konsentreres om kampen mot Sovjets ekspansjon. De mange, svært breie enhetsaksjonene mot Sovjets invasjon i Afghanistan er lovende for dette arbeidet og bør fortsette i de formene som er naturlig på hvert enkelt sted. Solidaritetsarbeidet med Kampuchea har naturlig nok blitt trent noe i bakgrunnen pga det som skjer i Afghanistan. Vi vil imidlertid understreke at vi mener et permanent og tålmodig arbeid for Kampuchea er svært nødvendig. Her forsøker Vietnam og Sovjet å utrydde et helt folk for å bane vei for sin ekspansjon. Mot dette står det kampuchanske folket under ledelse av et kommunistisk parti. De kampuchanske lederne understreker sjøl at i den perioden vi nå er inne i er internasjonal støtte like viktig som deres egen militære kamp. Dette forutsetter at vi trutt og jevnt bygger opp solidaritet med Kampuchea.

De fire byene er i ferd med å danne lokal-komiteer. Meningen er at Oslo-komiteen så snart det er politisk grunnlag for det inviterer de øvrige komiteene til et landsmøte som stifter en landsomfattende komite.

Vi overlater til de øvrige Distriktsstyrene å vurdere hvordan solidaritetsarbeidet med Kampuchea skal prioriteres lokalt.

2. Et tidliger direktiv om at 3.verden-komiteen er partiets høyest prioriterte anti-imperialistiske front å arbeide med, trekkes med dette tilbake. 3.verdenkomiteen skal avholde landsmøte sannsynligvis i mars. Fram til da vil komiteens medlemmer diskutere organisasjonens framtid. Det er mulig (men ikke sikkert) at de vil trekke konklusjonen at den bør legges ned, i allefall som en landsomfattende organisasjon. I såfall er dette et syn vi selv deler. Vi vil seinere komme med en oppsummering av erfaringene med 3.verdenkomiteen. Denne oppsummeringa vil ta hensyn til de konklusjonene som 3.verdenkomiteens landsmøte kommer fram til.

Vi understreker at det er opp til hvert distriktsstyre hvordan (en eventuell) 3.verdenkomite skal prioriteres, og at det ikke lenger eksisterer noe direktiv som pålegger dere å behandle en slik komite som høyest prioritert i det anti-imperialistiske arbeidet.

Verdenssituasjonen og forholda i vårt eget land understreker at vi kan tjene mye på å konsentrere oppmerksomheten mer om kampen mot Sovjets ekspansjon. Hva dette betyr for det lokale arbeidet, må distriktsstyret avgjøre sjøl. I neste omgang vil vi sammen med oppsummering av erfaringene med 3.verdenkomiteen legge fram noen synspunkter på hvordan vi ser på en mer konkret prioritering av det anti-imperialistiske arbeidet.

Vi vil understøtte alle de lokale og regionale organisationer og partier, der arbejder for at styrke demokratiet og borgernes indflydelse i beslutningsprocessen. Vi vil særligt støtte organisationer, der arbejder for at styrke borgernes indflydelse i beslutningsprocessen, og som arbejder for at styrke borgernes indflydelse i beslutningsprocessen.

Vi vil understøtte alle de lokale og regionale organisationer og partier, der arbejder for at styrke demokratiet og borgernes indflydelse i beslutningsprocessen. Vi vil særligt støtte organisationer, der arbejder for at styrke borgernes indflydelse i beslutningsprocessen, og som arbejder for at styrke borgernes indflydelse i beslutningsprocessen.

Vi vil understøtte alle de lokale og regionale organisationer og partier, der arbejder for at styrke demokratiet og borgernes indflydelse i beslutningsprocessen. Vi vil særligt støtte organisationer, der arbejder for at styrke borgernes indflydelse i beslutningsprocessen, og som arbejder for at styrke borgernes indflydelse i beslutningsprocessen.